

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/68/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013201282
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013201282.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcov: 1. K. H., E. č. XX, A., 2. H. F., T. č. XXX, A., 3. M. H., E. č. XXX, A., právne zastúpených: JUDr. Peter Sklenár, advokát, Rázusova č. 21, Košice, proti žalovanému: Združenie poľovníkov OLŠAVA - RUSKOV, Ruskov č. 319, v konaní o žalobe žalobcov proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 22. apríla 2012 o vylúčení žalobcov z členstva v Združení poľovníkov „OLŠAVA - RUSKOV“, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/235/2013-63 zo dňa 29. mája 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/235/2013-63 zo dňa 29. mája 2014, p o t v r d z u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastupovania vo výške spolu 478,14 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 22.04.2012 o vylúčení žalobcov 1/, 2/ a 3/ z členstva žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd poukázal vo svojom rozhodnutí, že poľovníctvo a jeho výkon sú upravené zákonom č. 274/2009 Z. z., pričom bolo ustálené, že poľovnícke združenia zriadené podľa tohto zákona sú orgánmi záujmovej samosprávy. Zákon č. 274/2009 Z. z. upravuje vznik, zmenu a zánik poľovníckeho združenia. Neobsahuje však ustanovenia týkajúce sa prípadného disciplinárneho konania poľovníckeho združenia voči vlastným členom. Pokiaľ však orgán záujmovej samosprávy koná a rozhoduje o právach, či povinnostiach svojho člena, ide jednoznačne o konanie, aké má na zreteli ustanovenie § 1 ods. 1

Správneho poriadku.

Súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z rozsudku sp. zn. 1Sžr/56/2011, v zmysle ktorej právo poľovníctva je regulované verejným záujmom a štátom a spadá pod verejnú správu. Preto s prihliadnutím na ustanovenie § 1 Správneho poriadku a na skutočnosť, že jeho aplikácia v disciplinárnom konaní nebola vylúčená osobitným predpisom - teda ani zákonom č. 274/2009 Z. z. ani samotnými Stanovami združenia, žalovaný musí v disciplinárnom konaní postupovať aj podľa ustanovení všeobecného predpisu.

Súd dal za pravdu žalobcom, ktorí v odvolaní argumentovali tým, že Správny poriadok je všeobecným predpisom správneho konania a aplikuje sa v prípadoch, ak neexistuje osobitná právna úprava, ktorá vylúči jeho pôsobnosť na vymedzený okruh právnych vzťahov, prípadne ak táto osobitná právna úprava nerieši osobitný druh správneho konania v plnom rozsahu, pretože neexistuje osobitný zákon, ktorý by vylúčil pôsobnosť Správneho poriadku na disciplinárne konanie, do úvahy prichádza subsidiárne použitie Správneho poriadku a Stanov žalovaného.

Krajský súd poukázal na Stanovy žalovaného, ktoré čiastočne upravujú disciplinárne konanie ako dvojinštančné konanie, avšak neupravujú náležitosti rozhodnutia, odvoláciu lehotu, dokazovanie, ani procesné práva a povinnosti účastníka správneho konania a keďže aplikácia zákona o Správnom konaní nebola výslovne vylúčená, bolo povinnosťou žalovaného mať na zreteli príslušné zákonné ustanovenia zákona o Správnom konaní, ktoré priebeh správneho konania bližšie upravujú.

Ako vyplynulo z obsahu vyjadrenia žalovaného, žaloby žalobcov a administratívneho spisu žalovaného ako aj uznesenia výročnej schôdze členov zo dňa 22.04.2012, ktoré žalobcovia napadli predmetnou žalobou, postup žalovaného ako aj rozhodnutie žalovaného boli nesúladné so zákonom č. 71/1967 Zb. o Správnom konaní (Správny poriadok), preto súd nemal inú možnosť ako rozhodnutie žalovaného zrušiť z dôvodov uvedených v žalobe ako absolútne nepreskúmateľné rozhodnutie pre nedostatok dôvodov, a to podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd zároveň uviedol, že úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude za dodržania príslušných ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o Správnom konaní, a teda postupom podľa tohto zákona, ak to bude považovať za dôvodné, vydať rozhodnutie s náležitosťami uvedenými v ustanovení § 47 zákona o Správnom konaní, umožniť žalobcom (dať príležitosť), aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, vyjadriť sa k podkladu rozhodnutiam a uplatniť svoje návrhy, pričom rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, a teda postupovať v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a zásadami Správneho konania uvedenými v ustanovení § 3 zákona o Správnom konaní. Taktiež žalovaný, ktorý má vo svojich stanovách de jure upravenú dvojinštančnosť konania, keďže ako prvostupňový správny orgán podľa § 5 rozhoduje Správna rada žalovaného, ktorá je výkonným orgánom podľa § 5 ods. 1 Stanov žalovaného, a ako druhostupňový orgán rozhoduje podľa § 9 ods. 2 v spojitosti s § 5 písm. d/ členská schôdza ako druhostupňový orgán dodržať svoje vlastné Stanovy, ktoré podľa názoru súdu nie sú dostatočne pokiaľ ide o disciplinárne konanie upravené, a teda rozhodovať v dvojinštančnom správnom konaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešným žalobcom náhradu trov právneho zastúpenia priznal vo výške 734,81 Euro.

Voči tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že žiada napadnutý rozsudok zrušiť a žaloby ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa žalovaného Krajský súd v Košiciach pri rozhodovaní vo veci neprihliadal na okolnosti, skutky, fakty, dôkazy a dôvody rozhodnutia poľovníckej organizácie, nezaoberal sa skutkom páchania trestnej činnosti pytliactva žalobcov, nedostatočne vyhodnotil dôkazy predložené v spisovom materiáli ohľadom neustáleho porušovania zákona o poľovníctve, rozvracanie medziludských vzťahov v organizácii, nebral, do úvahy rozhodnutie členov poľovníckej organizácie, ani ich opakované vyjadrenie o správnosti a trvaní

na svojom rozhodnutí. Krajský súd žalobcov, ktorí neustále porušovali zákon, organizačný poriadok poľovníckej organizácie, ktorí páchali trestnú činnosť, postavil do polohy poškodených, poľovnícku organizáciu, ktorej Stanovy registroval štát - MV SR a štátny orgán príslušný lesný úrad, postavil do polohy obvineného. Vo svojom odvolaní ďalej žalovaný opísal celú genézu vzniku združenia, ako aj konanie žalobcov v 1/ až 3/ rade, ako aj správanie žalobcov, kedy sa mali dopustiť pytlactva, ako aj poškodzovania záujmov združenia podávaním podnetov na prokuratúru.

Žalovaný poukázal na to, že na svojej výročnej členskej schôdzi konanej dňa 22.04.2012 hlasovaním táto rozhodla o vylúčení svojich členov: K. H., M. H. a H. F., z dôvodu dlhodobého a systematického porušovania ustanovení príslušných zákonov a vykonávacích predpisov, týkajúcich sa výkonu práva poľovníctva, stanov združenia a organizačného poriadku združenia, a že členovia združenia na svojej členskej schôdzi konanej dňa 24.11.2013 čestne vyhlásili, že trvajú na svojom rozhodnutí o vylúčení členov (žalobcov), čo potvrdili svojimi vlastnoručnými podpismi na čestnom vyhlásení zo dňa 24.11.2013.

K odvolaniu žalovaného sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrili žalobcovia v 1/ až 3/ rade, ktorý uviedol, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom napadnutým odvolaním vyhovel žalobe žalobcov a rozhodnutie žalovaného zo dňa 22.04.2012 zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil okrem iného tým, že dňa 01.09.2009 nadobudol účinnosť zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý prostredníctvom svojho čl. II. zmenil a doplnil zákon č. 83/1990 Zb. tak, že podľa § 1 ods. 3 písm. d/ sa tento zákon č. 83/1990 Zb. nevzťahuje na združovanie občanov na výkon práva poľovníctva.

Ďalej právny zástupca žalobcov poukázal na ust. § 80 ods. 9 zákona č. 274/2009 Z. z., t.j. že občianske združenie registrované na výkon práva poľovníctva podľa osobitného predpisu je poľovníckou organizáciou. Konajúci súd sa v napadnutom rozhodnutí, podľa jeho názoru, správne stotožnil s právnou argumentáciou žalobcov zaoberajúcou sa povahou disciplinárneho konania vedeného žalovaným, odôvodnením, aké náležitosti v zmysle zákona o Správnom konaní takéto rozhodnutie má obsahovať, prípadne aký procesný postup má, resp. mal žalovaný dodržať pri vydaní rozhodnutia vo vedenom disciplinárnom konaní.

Podľa žalovaného prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí, odkazujúc na zdôvodnenú aplikáciu zákona č. 71/1967 Zb. o Správnom konaní vytkol žalovanému skutočnosť, že jeho platné Stanovy upravujú disciplinárne konanie iba čiastočne, keď absentuje ustanovenie o náležitostiach rozhodnutia, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu, o odvolacej lehote, o dokazovaní, o procesných právach a povinnostiach účastníka správneho konania.

Žalobcovia sa stotožnili s tou časťou odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, v ktorej prvostupňový súd vzhľadom na verejnoprávny charakter žalovaného (ako subjekt práva má samosprávny a združovací charakter) zdôvodňuje aplikáciu zákona č. 71/1967 Zb. o Správnom konaní.

Podľa právneho zástupcu žalobcov postupom žalovaného bolo žalobcom ako účastníkom správneho (disciplinárneho konania) zamedzené zákonným spôsobom uplatňovať svoje procesné práva tak, ako im ich priznáva Správny poriadok. Odvolanie žalovaného zo dňa 22.07.2014, ako vyplýva z jeho obsahu, nerozporuje dôvody napadnutého rozsudku, neobsahuje argumentáciu žalovaného v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne, nepoukazuje na žiadne vady prvostupňového konania. Odvolateľ žiadnym kvalifikovaným spôsobom nespochybnil odôvodnenie napadnutého rozsudku ani v jednej jeho časti a obsahom podaného opravného prostriedku sú výlučne okolnosti nesúvisiace s vytykacími procesnými vadami a pochybeniami pri vedení disciplinárneho konania proti žalobcom, vrátane vydania a doručenia rozhodnutia a dvojínštandardnosti disciplinárneho konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/235/2013-63 zo dňa 29.05.2014 ako vecne a právne správny potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastupovania v zmysle vyhlášky č. 655/2004

Z. z. za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného na výzvu súdu v hodnote - 130,16 Eur x 3 = 390,48 Eur + 8,04 Eur + 20% DPH spolu 478,14 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 31.03.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúma zákonnosť právoplatných správnych rozhodnutí a o to išlo aj v predmetnej veci, tzn. že súdne konanie nepredstavuje „predĺženie“ resp. „pokračovanie“ správneho konania. Aj podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR je v správnom súdnictve nevyhnutné prihliadať na špecifiká vyplývajúce z postavenia právomoci všeobecných súdov, ktoré nie sú pri preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy súdmi skutkovými, ale súdmi, do právomoci ktorých patrí predovšetkým preskúmania právnych otázok týkajúcich sa postupu a rozhodnutia tohto orgánu (I. ÚS 217/2015).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho spisu a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom preskúmavacieho konania bolo rozhodnutie - uznesenie výročnej členskej schôdze zo dňa 22.04.2012 rozhodol v zmysle bodu II. uznesenia tak, že členská schôdza prijíma výsledok tajného hlasovania členov združenia o vylúčení troch členov zo Združenia poľovníkov OLŠAVA - RUSKOV, H. F., K. H. a M. H. za viacnásobné, opakované porušovanie ustanovení organizačného poriadku združenia a v súlade so Stanovami poľovníckej organizácie vylučuje z členstva poľovníckej organizácie, Združenia poľovníkov OLŠAVA - RUSKOV k 22.04.2012 žalobcov 1/ až 3/.

Žalovaný, ako samosprávny orgán záujmovej samosprávy, na ktorú bola zákonom prenesená právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach svojich členov v súlade so zákonom č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, nepostupoval pri disciplinárnom konaní, ktoré má charakter priestupkového konania tak, že by použil základné zásady platné pri administratívnom trestaní, t.j. aby mal obvinený z porušenia Stanov a v nich upravených povinnostiach možnosť sa účinne brániť, prípadne vyvrátiť skutky kladenému za vinu, ktoré mali byť dôvodom pre jeho vylúčenie zo združenia.

Odvolací súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu zistil, že krajský súd sa náležite a v súlade so zákonom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcov a žalovaného, a dospel zhodne k záveru, že boli porušené práva žalobcov na zákonný procesný postup tak, aby sa mohli účinne brániť a argumentovať voči vzneseným obvineniam, ktoré im boli kladené za vinu. Žalovaný mal použiť pri disciplinárnom konaní voči žalobcom Správny poriadok, vydať rozhodnutie tak, aby malo zákonom ustanovené náležitosti (výrok, odôvodnenie a poučenie, atď.) a v konaní zabezpečiť dvojínštančnosť konania.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že neprebehlo riadne konanie o vylúčení žalobcov zo združenia a nebol dodržaný riadny procesný postup tak, aby sa žalobcovia mohli účinne brániť. Vôľa členov združenia nemôže byť nahradená ich svojvôľou pri vydaní rozhodnutia o vine žalobcov a ich treste, t.j. vylúčení zo združenia.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k O.s.p. tak, že úspešným žalobcom priznal ich náhradu, pretože boli v odvolacom konaní úspešní. Náhrada trov odvolacieho konania pozostáva z trov právneho zastupovania v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného na výzvu súdu v hodnote - 130,16 Eur x 3 = 390,48 Eur + 8,04 Eur + 20 % DPH spolu 478,14 Eur.

Odvolací súd poznamenáva, že skutočnosť, že žalovaný sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozsudku krajského súdu nepostačuje. Aj stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.